

C: Næsten halveret?

Specielt medier og Ngo'erne får ikke fortalt de gode historier, der rent faktisk kan fortælles om udviklingslandene. Først når eleverne fra efterskoler og gymnasier kommer til for eksempel Kenya sker der "aha"-oplevelser. Men der sker også mere under det direkte kulturmøde: eleverne oplever elementer af den dannelsel, som der helst skulle komme ud af det internationale arbejde.

En af eleverne fra skolerne i Oure, der aldrig har været i Afrika, siger efter en udvekslingstur på partnerskolen i Kenya: Først nu giver al den snak om den globale verdensborger mening for mig.

Danskerne og de unge er tilhængere af udviklingsbistand

Der laves tit en gennemgang af danskerne holdninger og kendskab til udviklingsbistand. I de fleste målinger (Danida og Opinion fra 2013 f.eks.) fremgår det, at der er stor opbakning til udviklingsbistanden i befolkningen. 69% af danskerne var således tilhængere af, at der gives udviklingsbistand i 2013.

I samme publikation foretager forfatterne en segmentering af danskerne forhold til både deres viden og holdning til udviklingsbistand.

Nu foretager vi en lignende segmentering blot i forhold til elever i efterskolen, som vores erfaringer viser. Overført til efterskolens elever, viser der sig i hvert fald følgende segmenter: De åbne og begejstrede er de elever, der både har en positiv forventning og en åbenhed i forhold til, at skulle møde nye kulturer.

Nogle kan endda være begejstrede, og ønsker både at

vide noget mere om andre lande, men også har holdninger til andre kulturer. Både fordi de kan virke eksotiske og spændende, men som kan skyldes den natiive og en ukritisk tilgang til kulturmødet. Det kan for eksempel være problematisk at have en for høj grad af selvforståelse eller "go native".

De usikre, men nysgerrige har en skepsis, der skyldes, at de ikke ved nok om den fremmede kultur. Deres erfarings horisont er lille. Måske har de mødt nogle somalerier eller syrer i deres egen klasse eller i byen.

Men de har aldrig rigtig kendt folk fra andre kulturer. Samtidig er de nysgerrige på at lære mere. Specielt hvis skolen har et tema om Afrika eller en holdning til global medborgerskab, der formidles på en spændende måde.

De ligeglade og negative har hørt om mange af de negative historier, som dem vi indledte med. Historierne er mere eller mindre blevet accepteret ukritisk, og der er ikke nogen lyst til at undersøge dem nærmere. I øvrigt er eleverne ligeglade, da de fremmede alligevel bor så langt væk. Eller også er deres opfattelse, blevet farvet af mediernes behandling af flygtninge og indvandre debatten. Nogle elever kan have en opfattelse at det personlige selv-billede er langt vigtigere end interessen for andre, der alligevel bor langt væk og er håbløst fattige.

De tre segmenter eller typer af elever i efterskolen,

kan bruges til at se, hvordan medierne påvirker deres holdninger. Det kan påvirke både direkte eller indirekte i forhold til et kulturmøde. Nogle elever kan også være påvirket af de gode historier og fakta om

forholdene i udviklingslandene. Når vi som skole vil danne eleverne til globalt medborgerskab møder vi alle tre segmenter af elever og i øvrigt også lærere. Det er logen af "typerne" der er mere rigtige end andet. Vi dannes på mange måder. Men som skole skal vi være forpligtet på, at have en retning og en holdning, der "tyster" alle tre og, som derefter i fælles dialog, op med Kants forståelse om det kategoriske immanent, for den enkelte elev til, i frihed, at tænke selv og se på de relationer, vi har til andre. Også i andre dele af verden. Derved opstår der også et ansvar, der forhåbentlig vil føre til empati, altruisme og dannelsel til global medborger.

Hvor resten skal i lige have løsningen på spørgsmålet om tidslige? Andelen af mennesker, der lever i eks- nem fælighed om et indenfor de sidste 20 år er halveret,